

מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל כנזכרים
צמינו כגדה עלי צהר נאהלים צטע יהודה נארזים
עלי מים יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם
מאגג מלכו ותנשא מלכותו אל מוצאו ממזרים
כתועפות ראם לו יאכל צוים צריי ועצמותיהם יצרם
וזציו ימזק כרע שטב נאר י וכלבא מי וקימו
מבר טין ברין ואר רין ארו ויזר אף בלה אל
בלעם ויספק את ספיו ויאמר בלק אל בלעם להג
אבי קראתיך והנה ברכה בך זה שלש פעמים
ועתה ברח לך אל מקומך אמרה טור אנכי
והנה מצער יהודה מטבוד ויאמר בלעם אל בלק
הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי
לאמר אם יתן לי בלק מלא בידו כסף והנה לא
אוכל לעבור את פי יהודה לעשות טובה או רעה
מלבי אשר ידבר יהודה אדנו אדבר ועתה הנה
הולך לעמי למה איצטך אשר יעשה העם הזה
לעמן באחרית הימים וישא משלו ויאמר זאם
בלעם בננו בער ולאם הגור שהם העין זאם שמע
אמרי אל וידע דעת עליך מחזה שדי יהודה צפא
וגלוי עינים אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרא
דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישר אלא ומזק
פאתי מואם וקרנר נלבי שית והיה אדום ירש
והיה ירשה שעיר אביי וישראל עשה זול וירד
מיעקב והאביד שריו מעיר וירא את עמלק וישא
משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחר ידו עדי
אבד וירא את הקני וישא משלו ויאמר איר
מושבך ושלים בסלע קנך כי אם יהיה לבער קני
עד מה אשור תשבך וישא משלו ויאמר אוי מי
יהיה משמו אל ושלים מיד כהים וענו אשור וענו
עבר וגם הוא עדי אבד ויקם בן לעם וילך וישא
למקמו וגם בלק הלך לדרכו

וישב ישראל בשמים ויחל העם ללנות אל בנות
מואם והקראן לעם ללנותי אלהיהן ויאכל העם
וישחזו לאלהיהן וישמד ישראל לבעל פעור
ויזר אף יהודה בישראל אל ויאמר יהודה אל משה
קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהודה צג
השמש וישב חרון אף יהודה מישראל ויאמר
משה אל שפטי ישראל אלא הרגו איש אנשיו
הנצמדים לבעל פעור והנה איש מענו ישראל
בא ויקרב אל אחיו את דומדומיה ליעני משה
ולעני כל עדות בני ישראל והמה בנים פתח
אהל מועד וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן